

*Hoe Pinairt den edelen jongelinck Galien in sijn tinte leyde
neven de ander beydensche beeren, ende hoe eerlijck
bi hem daer tracteerde.*

[27]

[f1vb] Die stoute Galien ende Pinaert de coninck als vroeme campioenen streden onderlynghe int groene omtrent den Ronchevale so langhe dat den donckeren nacht aenquaem sonder dat Galien den coninck Pinaert in eenigher manieren ghescaden conde, van den welcken hy seer rouwich was. Als doen Pinaert sach dat avont was, quam hi aen Galien, die cloeck als een leeu was, ende sprack met zuete woerden, tot hem segghende: “Bi Mahon, in wien mijn betrouwen staet, ick ben seer moede. Ick en heb niet een lit, ten beeft mi van moetheden.”

“Disghelike ben ick oock,” sprack Galien.

“Dair om soude ic u wel wyllen bidden om respijt tot morghen vroech,” sprack Pinaert. “Ick soude in mijn tente ghaen desen nacht, mijn moede lichaim rusten, ende ick gheloef u bi mijnder trouwen dat ick morghen vroich wederom comen sal.”

Ende Galien consenteerde hem dat, tot hem segghende: “Nu gaet ter rusten. Ic sal desen nacht slapen onder ghenen pijnboom ende liden mi sonder eten oft drincken. Maer het verdriet mi seere dat mijn peert en heeft hoy noch havere noch gheenderhande dinck om eten.”

“By mynen god, ick bid u een bede,” sprack Pinaert, “dat es dat u believeen wille met my te riden in mijn tente. Ende ick sweer u bi mijn wet ende by mijn gheloove dat gheen Sarazijn u mesdoen noch messeghen en sal. Ende ick sal u te ghemake ende in eeren houden ghelijck my selven.”

“Mach ick mi des betrouwen?,” vraichde Galien.

“Ja ghy,” sprack Pinaert, “dat verzecker ick u op mijn trouwe!”

Doen sloech Galien sijn peert met sporen als een vrom stout baroen ende reet mit [f2ra] Pinaert in sijn tente.

Ende als si neben des Sarazijns tente bestonden te commen, quamen de Sarazinen haren here te ghemoete, tot hem roepende: “Pinaert heere, es dese een ghevanghen die mit u comt?”

“Neent”, sprack Pinart, “tes een souwenier van coninck Kaerle, die beste man van oerloghen die ick noyt ontmoette. Ick heb hem hyer laten comen om te logeren. Daerom bidde ic u allen dat ghi hem tracteert ende selcken eer bewijst als minen eygen persoon.”

Mettien es Galien af gheseten in Pinaerts tente. Ende dye Sarazinen namen sijn peert dwelck si inden stal leyden, daer sy hem ghenoech havere ende hoy ghen.

Binnen Pynaerts tente was Galien ghelogeert, daer hi seer wel van spise [ende] van drancke ghedyent was. Ende na den maeltijt als dye tafelen op ghenomen waren, bereyde men hem een schoon bedde daer hy hem den heelen nacht op ruste.